EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.12.2014
COM(2014) 743 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om udøvelsen af beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, der er tillagt Kommissionen ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer

1. Indledning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer[1] blev vedtaget som en af foranstaltningerne til at genskabe markedstilliden og øge investorbeskyttelsen efter den finansielle krise. Ved denne forordning, som senere blev revideret i 2011[2] og 2013[3], blev kreditvurderingsbureauer underlagt krav om godkendelse og registrering - med en fælles tilsynsmyndighed i EU, nemlig Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), samt bestemmelser vedrørende interessekonflikter og gennemsigtighed og oplysningspligt for kreditvurderingsbureauer.

Ved forordning (EF) nr. 1060/2009, som ændret i 2011, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter vedrørende:

- afgifter, som kreditvurderingsbureauerne skal betale til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) for registrering og tilsyn (artikel 19, stk. 2)
- procedureregler, som ESMA skal følge ved udøvelsen af sine beføjelser til at pålægge bøder eller tvangsbøder (artikel 23e, stk. 7)
- foranstaltninger til nærmere præcisering eller ændring af kriterierne for tredjelandsækvivalens (artikel 5, stk. 6) og
- ændring af bilagene til forordning (EF) nr. 1060/2009 (artikel 37).

2. Retsgrundlag

Denne rapport forelægges i henhold til artikel 38a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1060/2009. I henhold til denne bestemmelse tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for en periode på fire år fra den 1. juni 2011, og Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden.

3. Udøvelse af de delegerede beføjelser

A) Registrerings- og tilsynsafgifter

I overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1060/2009 opkræver ESMA kreditvurderingsbureauerne afgifter i overensstemmelse med forordningen og Kommissionens delegerede forordning. Disse afgifter skal fuldt ud dække ESMA's nødvendige udgifter til registrering og godkendelse af samt tilsyn med kreditvurderingsbureauer samt tilbagebetaling af de omkostninger, som de kompetente myndigheder eventuelt afholder under udførelse af arbejde i medfør af nævnte forordning, navnlig som følge af en delegation af opgaver, jf. artikel 30 i forordning (EF) nr. 1060/2009.

I henhold til artikel 19, stk. 2, i forordning 1060/2009 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt om afgifter, som navnlig fastsætter typen af afgifter, og i hvilke tilfælde der skal betales afgifter, afgifternes størrelse, hvorledes de skal betales, samt hvorledes ESMA skal tilbagebetale de omkostninger, som de kompetente myndigheder afholder under udførelse af arbejde i medfør af forordning (EF) nr. 1060/2009, navnlig som følge af en delegation af opgaver, jf. forordningens artikel 30. Størrelsen af den afgift, der opkræves hos et kreditvurderingsbureau, skal dække alle

[1] EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.
[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2011 af 11. maj 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 145 af 31.5.2011, s. 30).
[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 462/2013 af 21. maj 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 146 af 31.5.2011, s. 1).

administrative omkostninger og stå i et rimeligt forhold til det berørte kreditvurderingsbureaus omsætning.

Europa-Kommissionen anmodede om teknisk rådgivning fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed den 24. februar 2011, som den modtog den 17. maj 2011. I forbindelse med udarbejdelsen af sin tekniske rådgivning gennemførte ESMA en offentlig høring i perioden fra den 14. april til den 27. april 2011. Parterne, som efterfølgende blev hørt af Kommissionen om udkastet til den delegerede forordning, omfatter nationale eksperter. Medlemmerne af Ekspertgruppen fra Det Europæiske Værdipapirudvalg blev hørt ved skriftlig procedure i slutningen af november 2011.

Kommissionen vedtog den delegerede forordning[4] den 7. februar 2012 og underrettede Europa-Parlamentet og Rådet. Europa-Parlamentet og Rådet informerede i marts 2012 Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Den delegerede retsakt blev herefter offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 28. marts 2012.

B) Forretningsorden

Forordning (EF) nr. 1060/2009 fastsætter, hvornår ESMA's tilsynsråd træffer afgørelse om at pålægge et kreditvurderingsbureau en bøde eller en tvangsbøde.

I overensstemmelse med artikel 23e, stk. 7, vedtager Kommissionen yderligere procedureregler for udøvelsen af beføjelsen til at pålægge bøder eller tvangsbøder, herunder bestemmelser om retten til forsvar, midlertidige bestemmelser og opkrævning af bøder eller tvangsbøder, og vedtager nærmere regler for forældelsesfrister for pålæggelse og håndhævelse af sanktioner.

Medlemmerne af Ekspertgruppen fra Det Europæiske Værdipapirudvalg blev hørt af Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af denne delegerede retsakt og blev også hørt om udkastet til den delegerede forordning ved skriftlig procedure i juni 2012.

Kommissionen vedtog den delegerede forordning[5] den 12. juli 2012 og underrettede Europa-Parlamentet og Rådet. Hverken Europa-Parlamentet eller Rådet gjorde indsigelse mod den delegerede retsakt i indsigelsesperioden, og ingen af institutionerne forlængede indsigelsesfristen. Den delegerede retsakt blev herefter offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 16. oktober 2012.

C) Ækvivalenskriterier

For at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder har Kommissionen beføjelse til ved hjælp af delegerede retsakter at vedtage foranstaltninger til nærmere præcisering eller ændring af de kriterier, der er fastsat i artikel 5, stk. 6, andet afsnit, til bestemmelse af, om et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer kan anses for at være ækvivalente i forhold til forordning (EF) nr. 1060/2009. Kreditvurderingsbureauer i de pågældende tredjelande er bl.a. underlagt retligt bindende bestemmelser, der er ækvivalente med dem, der er indført i EU[6].

Ændringen af forordning (EF) nr. 1060/2009 i 2013 specificerede yderligere, med hvilke bestemmelser i forordning (EU) nr. 1060/2009 de retligt bindende bestemmelser i tredjelandene skal være ækvivalente[7]. I henhold til artikel 2, stk. 2, nr. 1), i forordning (EF) nr. 462/2013 vil en række af

[4] Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 272/2012 af 7. februar 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 med hensyn til afgifter, som Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA) pålægger kreditvurderingsbureauer (EUT L 90 af 28.3.2012, s. 6).

[5] Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 946/2012 af 12. juli 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 for så vidt angår procedureregler for bøder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed pålægger kreditvurderingsbureauer, herunder bestemmelser om retten til forsvar og midlertidige bestemmelser (EUT L 282 af 16.10.2012, s. 23).

[6] Artikel 5, stk. 6, andet afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1060/2009.

[7] Artikel 1, nr. 5), litra a), i forordning (EF) nr. 462/2013.

de retlige krav, som kreditvurderingsbureauerne blev underlagt i 2013, først blive anvendt som kriterier for konstatering af ækvivalens fra den 1. juni 2018.

På denne baggrund og eftersom Kommissionen siden den ved forordning (EF) nr. 1060/2009 i 2011[8] fik tillagt beføjelse til at vedtage delegerede retsakter ikke har konstateret nogen udvikling på de finansielle markeder, som har nødvendiggjort yderligere specifikationer eller ændring af kriterierne for ækvivalens, er der indtil videre ikke vedtaget nogen delegerede retsakter.

Kommissionen har vedtaget gennemførelsesbestemmelser om anerkendelse af, at de retlige og tilsynsmæssige rammer for ni jurisdiktioner er ækvivalente med kravene i forordning (EF) nr. 1060/2009, i overensstemmelse med proceduren i artikel 38, stk. 3, i nævnte forordning. De berørte jurisdiktioner er: Japan[9], Amerikas Forenede Stater[10], Canada[11], Australien[12], Argentina[13], Brasilien[14], Mexico[15], Hong Kong[16] og Singapore[17].

D) Bilag til forordning (EF) nr. 1060/2009

Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 37 i forordning (EF) nr. 1060/2009 ved hjælp af delegerede retsakter vedtage foranstaltninger til ændring af bilagene, bortset fra bilag III, for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder, herunder udviklingen på internationalt plan, særlig i forbindelse med nye finansielle instrumenter.

Siden beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter blev indført ved forordning (EF) nr. 1060/2009 i 2011[18], er nævnte forordning blevet ændret ved forordning (EU) nr. 462/2013 i 2013, som omfattede ændringer af bilagene. Inden beføjelsen tages i brug i fremtiden, bør det iagttages, hvilken virkning de ændrede bestemmelser har på de finansielle markeder.

4. Konklusion

Kommissionen har udøvet sine delegerede beføjelser korrekt og rettidigt for at sikre iværksættelse af de foranstaltninger, der er nødvendige, for at ESMA kan varetage sine opgaver fuldt ud som tilsynsmyndighed for kreditvurderingsbureauerne i EU.

[8] Artikel 1, nr. 3), litra e), i forordning (EU) nr. 513/2011.
[9] Kommissionens afgørelse af 28. september 2010 om anerkendelse af, at Japans retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 254 af 29.9.2010, s. 46).
[10] Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 5. oktober 2012 om anerkendelse af, at Amerikas Forenede Staters retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 274 af 9.10.2012, s. 32).
[11] Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 5. oktober 2012 om anerkendelse af, at Canadas retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 278 af 12.10.2012, s. 17).
[12] Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 5. oktober 2012 om anerkendelse af, at Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 274 af 9.10.2012, s. 30).
[13] Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 28. april 2014 om anerkendelse af, at Argentinas retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 132 af 3.5.2014, s. 68).
[14] Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 28. april 2014 om anerkendelse af, at Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 132 af 3.5.2014, s. 65).
[15] Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 28. april 2014 om anerkendelse af, at Mexicos retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 132 af 3.5.2014, s. 71).
[16] Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 28. april 2014 om anerkendelse af, at Hong Kongs retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 132 af 3.5.2014, s. 76).
[17] Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 28. april 2014 om anerkendelse af, at Singapores retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 132 af 3.5.2014, s. 73).
[18] Artikel 1, nr. 19), i forordning (EU) nr. 513/2011.

Det er Kommissionens opfattelse, at beføjelsen til at vedtage delegerede beføjelser bør bevares fremover. Dette gælder navnlig, hvis det på baggrund af yderligere erfaringer med, hvordan disse regler fungerer i praksis, senere skulle vise sig nødvendigt at revidere Kommissionens delegerede forordninger om afgifter og om procedureregler vedrørende bøder og tvangsbøder.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tage denne rapport til efterretning.